

refusion fra arbejdsgiveren eller fradrag for følgende øvrige udgifter i forbindelse med flytning og med følgende maksima:

- Afholdte udgifter til børneundervisningsgebyrer (maks. 1.929 DM pr. barn).
- Andre udokumenterede udgifter (924/1.848 DM for henholdsvis enlige/ægtepar plus 407 DM pr. hjemmeboende barn).

Disse maksima fordobles ved flytning til udlandet.

- Udgifter til ekvipering og udstyr (6.934/10.196 DM for henholdsvis enlige/ægtepar).

Lønmodtagere har kun adgang til enten skattefri refusion eller fradrag for udgifter i forbindelse med dobbelt husførelse, såfremt der opretholdes to husstande og familien er bosat i udlandet. De relevante udgifter er befordringsudgifter, boligudgifter samt forhøjede »basisudgifter«. Refusionerne/fradragene er beløbsmaksimeret.

Afslutningsvis kan jeg oplyse, at jeg ikke har kendskab til ordninger om refusion af omkostninger ved hushandel.

Spm. nr. S 516

Til justitsministeren (17/11 95) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Vil ministeren ændre reglerne således, at lovovertrædelser begået under afsoning eller undvigelse dels vurderes skærpene, dels fremmes til domfældelse, og således, at der altid udmåles en særskilt straf, og er ministeren enig i, at beskrivelsen af gældende ret i lederen i B.T. den 17. november 1995 er korrekt?«

Begrundelse

Det synes helt urimeligt, at personer, der afsoner lange straffe, kan slippe for ekstra straf for f.eks. overfald på fængselsbetjente, medens personer, der afsoner mindre straffe, behandles anderledes.

Svar (5/12 95)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Ved straffens udmåling skal der bl.a. tages hensyn til lovovertrædelsens grovhed og til oplysninger om gerningsmandens person, hans forhold før og efter gerningen samt hans bevæggrunde til denne, jf. straffelovens § 80.

Ved straffastsættelsen vil tidligere kriminalitet således være af betydning. Også det forhold, at en lovovertrædelse er begået under afsoning af en frihedsstraf, herunder under orlov eller undvigelse, vil ofte medføre en strengere straf.

Endvidere følger det af straffelovens § 83, stk. 1, at straffen kan forhøjes til det dobbelte, hvis en række nærmere angivne lovovertrædelser begås af en person, der udstår straf. Bestemmelsen antages at omfatte strafbare forhold, der er rettet mod medfanger, personer med tilknytning til den pågældende anstalt eller mod anstalten og dens ejendele.

§ 83, stk. 1, omfatter bl.a. overtrædelse af straffelovens § 119 om vold mod tjenestemand i funktion, §§ 244-247 om vold, § 261 om ulovlig frihedsberøvelse og § 266 om trusler på livet.

Det anses således allerede efter de gældende regler i straffeloven i almindelighed for en skærpene omstændighed, at en lovovertrædelse begås under afsoning eller undvigelse.

Spørgsmålet om tiltale med hensyn til lovovertrædelser, der er begået under afsoning eller undvigelse, afgøres af anklagemyndigheden. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale i samme omfang som i andre sager.

Der kan dog efter reglerne i bekendtgørelse nr. 784 af 21. september 1992 om politimestrenes og statsadvokaternes adgang til at fratage tiltale i visse tilfælde meddeles tiltalefratagelse for lovovertrædelser, som er begået af personer under undvigelse eller andet fravær fra forvaringsanstalt, når tilbageførelse er sket. Tiltale kan efter bekendtgørelsen også fratages for lovovertrædelser, der er begået af personer, som er undergivet foranstaltninger i medfør af straffelovens § 68 eller § 69.

Der er derimod ikke særlige regler om påtalen i de tilfælde, hvor en lovovertrædelse er begået af en person, der afsoner fængselsstraf. I sådanne tilfælde skal spørgsmålet om tiltalerejsning afgøres efter de almindelige regler.

Det indebærer, at der normalt skal rejses tiltale mod en person, der har begået kriminalitet under afsoningen eller under undvigelse.